

Ordena els paràgrafs següents perquè el text tingui sentit:

☐

La pluja va caure poca estona, però va deixar els carrers coberts d'una catifa de confits que feien garranyic garranyec quan els trepitjaves. Els xiquets, quan tornaven d'escola, encara en van trobar prou com per omplir-se'n les carteres. Les velletes n'havien arreplegat molts i feien farcells d'allò més bonics amb els seus mocadors de cap.

☐

- Són confits! Són confits!

☐

Encara avui hi ha molta gent que espera que del cel plouguin confits, però aquell núvol no ha tornat a passar mai més per Piombino, ni per Torí i potser no passarà mai tampoc per Cremona.

☐

Una vegada, a Piombino, hi van ploure confits. Queien grossos com els grans d'una pedregada, però eren de tots colors: verds, rosa, lila, blancs, blaus... Un vailet se'n va posar a la boca un de verd, només per provar-lo, i li va trobar gust de menta. Un altre va provar un gra vermell i tenia gust de maduixa.

☐

I apa, tothom al carrer a omplir-se'n les butxaques. Amb prou feines tenien temps de recollir-los, de tan espessos que queien.

☐

Va ser una gran diada.